

fra Landsiden, udfordres der ganske andre Forberedelser, ganske andet Materiel og Hjælpemidler for at kunne overføre et tilstrækkeligt Armeekorps. Men hvad der gjælder her, i alt Fald indenfor en ikke saa ringe Udstrækning, gjælder i en ganske anden Grad, naar der er Tale om at overføre det Materiel, som skal bruges til en Beleiring. En Beleiringspark er et Apparat, som de Herrer, der saa dristigt udtalte sig om dette Spørgsmaal, vist aldrig rigtig have tænkt over eller gjort sig bekendt med. Det Materiel og de Kanoner, som man skal have til at beleire en Fæstning, er af mægtige Dimensioner og fordre en uhyre Mængde af Ammunition og af alt Andet, hvad der hører til en Beleiringspark og dens Overførelse; og navnlig naar vi have sikket os de vigtigste Havnpladser, hvorigjennem Udfibningen skal finde Sted, er det næsten umuligt at kunne landsætte den paa Den. For at de ærede Medlemmer kunne gjøre sig et Begreb om, hvad det vil sige at transportere svært Skjts, skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at, da man transporterede de to 35½ Cm. Kanoner til Strickers Batteri fra Quintus, var man to Maaneder om at transportere dem. De kunne ogsaa se saadan et Par Fjere paa Veien til Charlottenlundfortet; de have allerede været en Maaned undervejs og ere ikke komne Halvveien endnu. Ærede Medlemmer ville altsaa deraf kunne gjøre sig en Forestilling om, hvad det vil sige at transportere svært Skjts. Ganske vist vil der ikke være Tale om, at en Beleiringspark vil tænke paa at kunne overføre Skjts af tilnærmelsesvis saa stort Kaliber, idet de ikke ville paa de Befordringsmidler, som Landets Jernbaner og Landeveie afgive, kunne drive det til Mere end 12 à 15 Cm. Kanoner — og selvfølgelig jo mindre Kanonerne ere nødte til at blive, jo mindre behøver den Modstandsevne at være, som Fæstningen skal afgive — men selv disse mindre Kanoner vilde medføre saa store Vanskeligheder og Befæstning ved Befordringen ad Veie og Jernbaner og paa de andre Maader, hvorpaa man kan skaffe Sigt frem, at for dem, der have en lille Smule Indblik i, hvad det vil sige, vil det hurtigt gaa op, at dertil hører saa uhyre Forberedelser og saa lang Tid, at det vil betyde noget ganske Andet end at kaste et Armeekorps i Land

paa Sjælland. Altsaa jeg gaar ud fra, at naar man ser hen til, under hvilke Forhold man kan antage, at vort Fædreland nærmest kunde tænkes udsat for en Fare, som ikke ved en fornuftig Politik kunde undgaa — under en almindelig europæisk Krig og under Forhold omkring i Europa, der ere saa truende og spændte, at de almindelige folkeretlige Begreber ikke længere respekteres — saa kan jeg næsten ikke tænke mig Muligheden af, at en af de krigsførende Magter kunde være tjent med at afgive en saa betydelig Styrke og et saa omfattende Materiel, som vilde være nødvendigt til den forholdsvis underordnede Opgave at bemægtige sig Kjøbenhavns Fæstning. Jeg tror altsaa ikke, at vi under saadanne Forhold ere udsatte for virkelig Fare. Jeg anfører dette for bestemt at tilbagevise den dristige Paastand, at Krigsministeren er den Gæste, der tror paa, at Kjøbenhavn kan forsvares. Den Maade saaledes ræst væk at fælde Dom over Modstanderne staar kun i liden Samklang med den Opfordring, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds rettede til os. Jeg skal endnu berøre en Ytring, som det ærede Medlem fra Vangeland fremkom med angaaende den Omstændighed, at en af vor Flaades Officerer som Landsthingsmand tidligere har udtalt sig imod Kjøbenhavns Befæstning, men nu senere har sluttet sig til den. Naar man omtaler en saadan Forandring i Anskuelse, som de Fleste af os paa denne Side ere blevne nødte til at gjøre, saa søger man ikke den ganske rimelige og naturlige Forklaring, nemlig, at saa længe der var en anden Mulighed for at hænde Landets Uafhængighed end Befæstningen af Kjøbenhavn, var Enhver af os enig om, at vi vilde undgaa at komme ind paa den Vej, men at denne Mulighed nu ikke mere findes. Navnlig vare Flaadens Officerer, der have været vant til, saa længe der var en Mulighed for Danmark til at bevare Herredømmet paa vore Farvande — i alt Fald lige overfor de Magter, som vi nærmest kunde være truede af — saa længe der var en Mulighed for at tro paa, Flaaden skulde være i Stand til at løse sin Opgave, selvfølgelig stemte for, at saa Meget som mulig skulde anvendes paa Flaadens Udrustning og Forøgelse. Det er ganske naturligt, at den Sag vare vi Alle i den første Tid efter den sidste Krig paa det